

ВОНА ОСВЯЧУЄ ШЛЯХ ДО ДУХОВНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ

У цю неділю відбулася подія у Свято-Покровському соборі в Рівному, яка своїми коренями сягає аж у XIII століття. У храмі пройшло освячення ікони Богородиці Одигітрії. Здійснили цей обряд священники собору.

Та, щоб більше зрозуміти значення цієї події, необхідно заглибитися в історію. Одигітрія – це одна із найстаріших богородичних ікон, яка дійшла до нас ще з княжих часів. Перші ікони матері Ісуса Христа давній переказ приписує святому євангелісту Луці, який написав три ікони Богородиці. Одна з них називається Одигітрія (в перекладі з грецької “Путівниця”). Вона хранителька і наставниця роду людського на його шляху до Бога.

Конкретно ж праматір ікони, яку освятили в соборі, містилася у Дорогобузькому монастирі. Достовірна інформація є про Богородицю Одигітрію з XVI століття, коли князь К. К. Ост-

розький відновив дорогобузький монастир. Пізніше, уже в радянські часи, ікона чудом, але в дуже плачевному стані збереглася у дорогобузькій церкві, що в Гоцанському районі. Завдяки прихожанам, які з розумінням поставились до того, щоб ікона не пропала, її передали в Рівненський краєзнавчий музей. Тут ікона знаходиться й тепер. Але художник-реставратор Надія Скренович здійснила реставрацію Богородиці Одигітрії, яка тривала 9 років. В дорогобузьку церкву була виконана копія. Та цей образ не давав спокою художникам-іконописцям Михайлу Купрунцю та Олександрю Лаворіку. Вони виконали наукову реконструкцію Одигітрії.

І ось завдяки спонсорам, прихожанам ікона розміром 156x106 см прийшла до храму. Отець Микола розповів про значення цієї святині для українського народу. Саме в неї прихожани просять захисту, опіки,

відпущення гріхів, розради і втіхи. Освячується наукова реконструкція, і люди пішли поклонитися образу Богородиці. Відтепер вона стала іконою. Кажуть, що найкраще описав оригінал Одигітрії скульптор, професор, народний художник України Дмитро Крвавич: “Дорогобузька ікона представляє фронтально запропоновану півпостать Богородиці з маленьким Ісусом-Еммануїлом, якого тримає на лівій руці. Вертикально посажена голова Богородиці значно повернута вправо, права рука її з тонкими видовженими пальцями у вільному жесті скісно ук-

ладена на висоті грудей. Жест глибоко символічний, він розкриває суть зображення, в якому головною є постать малого Христа-Еммануїла, якого підтримує лівицею Богородиця, молитовно звертаючись до нього як до Божества...”.

Залишилося додати, що віднині прихожани матимуть ще одну ікону Богородиці, що освячує наш шлях до духовного вдосконалення. А товариство “Волинська ікона” засвідчило своєю діяльністю про відродження українського іконопису.

Андрій БАБІНЕЦЬ
Фото Миколи ФОМЕНКА